

Oportunitats de futur

En aquesta edició de L'HOSPITALET, que estrena nou disseny i concepte per adequar-se als nous temps, es publiquen dues informacions que segueixen aquesta mateixa tendència. D'una banda, el nou curs escolar que s'ha iniciat aquest mes amb una aposta clara per l'educació com a eix bàsic de progrés de la societat actual. D'altra banda, els plans extraordinaris d'ocupació impulsats a la ciutat que creen llocs de treball i, el que és igual d'important, que ofereixen formació a prop de 500 persones, les quals ja no tenen dret a cap tipus de prestació i han d'adaptar la seva capacitat professional a les noves exigències del mercat de treball que està sorgint de la crisi econòmica que pateix tothom.

En els darrers quatre anys, les administracions autonòmica i local han invertit 60 milions d'euros en la reforma i l'ampliació de 20 equipaments educatius de la ciutat, i encara es preveu construir dos centres nous més i ampliar-ne d'altres dos per cobrir l'augment de la natalitat dels anys 2008 i 2009. Aquesta planificació garanteix l'oferta necessària de cara als pròxims anys, alhora que està posant al dia centres construïts durant els anys 70 per adaptar-los a les noves demandes i millorar-ne les instal·lacions.

En paral·lel, aquest curs 2010/2011 la digitalització de les aules a l'ESO ha rebut un impuls decisiu que, amb el lògic procés d'adaptació i els habituals problemes tècnics inicials, ha d'anar-se consolidant fins que l'ordinador i la xarxa siguin

instruments habituals per a la formació. Les possibilitats que ofereixen poden ajudar a millorar de forma quantitativa i qualitativa els processos formatius dels joves perquè tinguin més oportunitats de futur.

També gaudeixen d'una segona oportunitat 484 persones sense treball que es beneficien fins al gener d'alguns dels 21 plans d'ocupació que l'Ajuntament i la Generalitat impulsen a la ciutat. Els plans combinen feina i formació, dos elements clau en la situació actual, per orientar-los cap a nous sectors econòmics on puguin accedir a un lloc de treball. Ells també comencen un nou curs que ha de portar-los a millorar la seva capacitat professional i a poder accedir a un lloc de treball.

PSC

MARIO SANZ
Portaveu del grup municipal

PP

JUAN CARLOS DEL RÍO
Portaveu del grup municipal

CIU

MERITXELL BORRÀS
Portaveu del grup municipal

ICV-EUIA

ALFONSO SALMERÓN
Portaveu del grup municipal

Lo mejor para L'Hospitalet

El próximo 28 de noviembre elegiremos el Govern de la Generalitat. Es hora de pasar cuentas. Los siete años de presidentes de la Generalitat del PSC han sido los de mayor avance social y político en la historia democrática de Catalunya y de L'Hospitalet.

La inversión durante el año 2003 en L'Hospitalet y el Baix Llobregat era de 75 euros por habitante; en 2010, con el President Montilla, más de 750 euros por habitante.

Eso se ve, por ejemplo, en los Planes integrales de Collblanc-la Torrassa y Pubilla Cases-Florida-les Planes: obra pública, vivienda protegida, colocación de ascensores y planes sociales. O en nuestras guarderías. En este caso, con la ayuda de la Generalitat progresista, la alcaldesa Núria Marín ha inaugurado más guarderías en un año y medio que CiU, en 23.

Las teleasistencias para las personas mayores se han multiplicado por 20. La inversión en la Ley de dependencia ha hecho que 3.700 personas tengan ayudas en L'Hospitalet. Se han construido más del doble de kilómetros de metro y eso se ha notado en nuestra ciudad. Se han hecho más autovías sin peaje que en 23 años.

Catalunya dispone hoy del mayor autogobierno de su historia y más que muchos estados federales. El nuevo Estatuto permite que nos gobernemos mejor. Algo impensable con CiU y sus aliados del PP. No podemos poner en peligro este avance y este cambio.

¿Cuál es el gran cambio que ha hecho CiU? ¿Que ahora son independentistas! CiU cuando estaba en el Gobierno de la Generalitat con el apoyo del PP abandonó L'Hospitalet y, si vuelven, harán lo mismo.

Corbacho, un lastre para el PSC

Zapatero ha decidido quitarse de encima al peor ministro de Trabajo de toda la historia democrática. Celestino Corbacho, o el ministro del paro como le llama la gente, tiene el triste récord de ser el ministro de Trabajo que mayor paro ha creado en España. Por eso, Zapatero lo devuelve a Cataluña.

La admisión de Corbacho en las listas al Parlament se ha convertido en un problema para el PSC. Como muestra, lo que ha sucedido en las fiestas de Bellvitge. En su primera visita una pareja de pensionistas le dijeron que estaban muy enfadados porque no sólo les había congelado la pensión sino que, como las cosas cada día son más caras, resulta que no llegan a final de mes y que, como ellos, otros muchos pensionistas no volverán a votar al PSOE.

La visita de Corbacho se fue calentando y un grupo de personas le acusaron de no hacer nada por crear trabajo y que por culpa de él y de Zapatero estaban ahora en paro y no encuentran empleo y le dijeron que ningún parado les votaría. En su segunda visita una señora que empujaba una silla de ruedas le echó en cara que engañase a las familias, porque su madre tiene desde hace meses derecho a la ayuda de dependencia y se niegan a pagarle los atrasos y que ahora ella va a tener un hijo y Zapatero le quita la ayuda por nacimiento. Pensionistas, parados, dependientes, familias con hijos están muy enfadados con Corbacho y ya le dicen en voz alta y sin complejos que no le van a votar. Corbacho es un lastre para el PSC.

Un canvi que 'ja toca'

Ja tenim data per a les eleccions catalanes. El proper 28 de novembre els catalans disposarem d'un nou govern. Un govern que haurà d'afrontar la situació de crisi que viu el país. Quan parlem de crisi a Catalunya anem molt més enllà de la crisi econòmica. Parlem, també, d'una crisi de valors i d'una crisi en l'encaix de Catalunya dins l'Estat.

Parlem d'una crisi de valors ja que sembla que qualitats com l'esforç o l'estalvi, tan presents en l'època dels nostres pares, ja no existeixen per als nostres fills.

Parlem d'una crisi en l'encaix de Catalunya dins l'Estat perquè la sentència del Tribunal Constitucional no ha respectat la voluntat del poble de Catalunya i ha tancat així la porta a l'actual via de relació entre Catalunya i Espanya.

I parlem, és clar, de la cara més dura d'aquesta crisi: l'econòmica. Catalunya té un 18% d'atur (i un 40% d'atur entre els joves), un 20% de la gent que viu per sota del nivell de la pobresa i la gent d'entre 45 i 55 anys té grans dificultats per trobar feina.

Si volem una sortida, ens cal un govern fort. I aquest, com ja s'ha demostrat, no vindrà de la mà del tripartit. Ara és el moment del canvi i CiU és la formació política que el pot liderar.

Aquest canvi és tan necessari que fins i tot Pasqual Maragall ha expressat recentment en una entrevista que "ja toca" que governi l'Artur Mas perquè "ja fa molt de temps que els altres governen". I, en aquest sentit, cal tenir una cosa molt clara: quan CiU no té una àmplia majoria, governa el tripartit.

Sí a la vaga general

Per al proper 29 de setembre, CCOO i UGT han convocat vaga general a tot l'Estat espanyol. Ha estat una decisió presa després que el Govern de Zapatero decidís portar a terme la retallada de drets socials i laborals més important de la història de la democràcia. Retalls socials, baixada de sous, congelació de pensions i reforma laboral.

Tenim un govern que ha estat segrestat pel gran capital. Zapatero ha fet més cas a les institucions mundials del capitalisme que als seus votants. La reforma laboral, aprovada pel Congrés dels Diputats amb els vots del PSOE i l'abstenció de CiU i PNB, significa continuar carregant a l'esquena de les classes populars els costos de la crisi.

La reforma laboral culpabilitza les víctimes: la classe treballadora, que veu com es redueixen drets fins ara intocables. Institucionalitza el treball precari i mal pagat, abarateix l'acomodament i dona més poder a les empreses privades de col·locació en privatitzar la gestió de les oficines de treball, l'antic INEM.

Els especuladors i la banca, que són els que han provocat aquesta crisi, surten indemnes de les reformes del Govern, mentre que els que fa temps que l'estem pagant, rebem un nou cop de revés als nostres drets laborals i socials aconseguits al llarg de molts anys de lluita del moviment obrer.

La reforma més reaccionària en 30 anys ha vingut de mans de qui es diu "socialista", i Corbacho, el ministre que l'ha aprovada, ha tingut el "premi" de ser candidat a les autonòmiques. El dia 29 cal enviar un missatge clar al Govern. Cal aturar el país per dir NO a aquestes polítiques imprementables i obligar el Govern a rectificar.

Direcció de Mitjans de Comunicació Municipal: Anna Esteve
Sotsdirecció: Cristina Sánchez
Redacció: Rosa Salguero i Marga Solé
Esports: Jordi Melich i Andrés Rubio
Disseny i capçalera: Anna Belil
Maquetació: Traç edicions
Fotografia: Gabriel Cazado

LA FARGA | Mitjans de comunicació

Edita: La Farga GEMSA.
Adreça: C/ Barcelona 2.
Tel: 93 261 53.30
Fax: 93 261 55 07
e-mail: diari@diari-h.cat
Publicitat: Ramon Montolio
Tel: 93 261 52 00

Imprimerix: Gráficas de Prensa Diaria, SAU.
Tiratge: 105.000 exemplars.
D.L. B.36444-94

L'opinió d'aquesta publicació s'expressa només a l'editorial. El contingut i les imatges dels anuncis publicats és responsabilitat exclusiva dels anunciantes.